

خسرو داوری

مدیرعامل شرکت داروسازی لقمان

لقمان که حدود بیست درصد سهام شرکت پخش فردوس را در اختیار داشت، به عنوان نماینده و عضو هیئت مدیره غیر موظف به آن شرکت معرفی شدم. دکتر سیامک نژاد هم به تازگی به عنوان مدیرعامل شرکت پخش

بنده کوچکتر از آن هستم که توان نوشتن خاطرات خودم با آن بزرگوار را داشته باشم. با این وجود، بیشترین خاطراتم با این مرد بزرگ در زمینه کاری است که در اوایل نیمه دوم دهه هشتاد شروع شد که از طرف شرکت

در شرکت‌های پخش سراسری که در توانمندسازی شرکت بسیار حائز اهمیت هستند، از وضعیت خوبی چه از نظر ساختاری و رعایت سیستم لازم الاجرای GSP برخوردار نبود. ناوگان حمل و نقل و زنجیره سرد و ... نیز هم خرابتر از انبارها بود.

ایشان با توانمندی و تجربه ای که داشتند همراه مدیرانش که به عنوان تیم کاری ایشان را همراهی می کردند و ضمن رعایت سلسله مراتب کاری، همه باهم در مشارکت کاری با همدیگر رابطه دوستانه بسیار نزدیک و خانواده وار داشتند، در پیشبرد اهداف شرکت کارها را به نحو احسن انجام می دادند.

با فرماندهی و ریاست دکتر سیامک نژاد شرکت هر سال نسبت به سال قبل

فردوس انتخاب شده بودند. از همان ابتدای شروع همکاری، در اولین برخورد ایشان را علاوه بر دارا بودن کمال انسانیت در همکاری و متعهد بودن به اصول انسانی و دینی، در توانمندی کاری نیز ایشان را انسانی توانا و صادق یافتم که به کار و کوشش علاقه شایان توجهی داشت.

هر روز که می گذشت علاقه و دوستی بنده با ایشان بیشتر می شد و از ایشان درس های بسیاری از نظر انسانی و کاری می آموختم و دوستی و نزدیکی کاری با ایشان روز به روز بیشتر می شد و به همین دلیل بود که با همکاران دیگر ایشان که عمدتاً از شرکت پخش هجرت با ایشان همراه شده بودند، از جمله دکتر سرکندی، دکتر زجاجی، دکتر یزدی، آقای خادم و آقای دهقان نیز رابطه دوستی گرمی بین ما برقرار گردید.

در هنگامی که ایشان به عنوان مدیر عامل شرکت پخش فردوس انتخاب شدند، شرکت از وضعیت خوبی به لحاظ عملکردی و بستر خوبی برای توسعه نداشت. ترن اور (Turn over) فروش شرکت در مقایسه با رقبای بسیار ضعیف و رو به پایین بود و عملکرد سود زیان شرکت نیز در مقابل قدمت تاریخی شرکت پخش فردوس در شأن شرکت نبود.

وضعیت انبارهای مرکزی و شعب که

نیم درصد مالکیت سهام شرکت پخش فردوس را به عهده وهر کدام از این شرکت‌ها نماینده‌ای در هیئت مدیره داشتند که یک مقداری این ناهمگونی در درصد سهام، باعث ضربه به توان مدیریتی شرکت که مرحوم سیامک‌نژاد مدیرعاملی آن را بر عهده داشت، شده بود. امروزه در دنیا سعی بر آن است که به منظور رشد و بهبود مستمر در عملکرد هر شرکت، مدیریت را از سرمایه جدا سازند که به طور عمده به خاطر همین موضوعات می باشد.

وجود ایشان در سطح مدیریت یک شرکت سرمایه پذیر شرکت لقمان، به عنوان یک شریک تجاری توانمند باعث

با بهبود مستمر همراه بود که برای هر بیننده و نظاره گری که انصاف داشت، به عینه قابل لمس و رؤیت بود که هر روز و هر دوره شرکت نسبت به دوره قبل پیشرفت بیشتری داشت. ساخت شعب اردبیل، ارومیه، همدان، زاهدان، اصفهان، بابل و بازسازی: کرمان، کرمانشاه، رشت، مشهد، اراک، ساری، اهواز، تبریز، یزد (اجاره‌ای) و گرگان (اجاره‌ای) و ساخت و بازسازی انبار مرکزی و ایجاد سردخانه در این انبار و خرید زمین جهت ساخت: گرگان، یزد، قزوین، تهران (خ طالقانی)، تهران (خ ستاری، ولیعصر) در مدت کوتاه مدیریت عاملی ایشان صورت پذیرفت. در این راستا عمده سهام‌داران شرکت به هنگام مدیریت عاملی دکتر سیامک‌نژاد، کارخانه داروسازی حکیم (۴۰ درصد)، کارخانه تهران شیمی، کارخانه لقمان و کارخانه کوثر هر کدام در حدود بیست درصد و ایران هورمون نیز در حدود

خوبی برخوردار بود.

این انسان با شرف و مؤمن از انسان‌های بسیار پاک و محترم و دوست داشتنی بودند که هیچ‌گاه از خاطره‌ها پاک نخواهد شد.

از درگاه الهی برای آن مرحوم خواهان علو درجات می‌باشم و با جمله «یا علی مدد» که ایشان همیشه در پایان گفتمان خود به کار می‌بردند، یادداشتم را خاتمه داده و به پایان می‌برم،

"یا علی مدد".

ارتقای سطح عملکردی شرکت لقمان در عمل شد. در مدت مدیر عاملی ایشان به خاطر توانایی، صداقت و تعهد در شرکت پخش فردوس، برای شرکت لقمان به عنوان سرمایه‌گذار بسیار غنیمت بود.

تا زمانی که ایشان در شرکت پخش فردوس به عنوان مدیر عامل حضور داشتند، کمک‌های شایان توجهی به فروش محصولات لقمان، در صورت عدم مغایرت با فروش دیگر سهام‌داران، انجام می‌داد و فروش این شرکت از رشد

